

لیکوال:

دکتر مهندس حشمت الله اتمر

وپری - میاشت / کال ۱۴۰۳

Ketabton.com

د یوی بنونکي مینان په یوه تولگي کي

لیکی پوهه:

سرليک: د یوی بنونکي مینان په یوه تولگي کي

ليکوال: داکټر مهندس حشمت الله ،، اتمر ،،

اپدیتور:

د پخښتی دیزان: داکټر مهندس حشمت الله ،، اتمر ،،

څېرنډوی:

چاپشمېر: ۱۰۰

چاپ نېټه: وړي میاشت / کال ۱۴۰۳

+۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

برېښنالیک: atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له ليکوال او څېرنډوی سره خوندي دي، بي اخئ
بنوونکي تري د ګټي اخیستنې اجازه نه شته.

د یوی بنونکي مینان په یوه تولگي کي

لرليک

چوپري

سرليک

١	پخنستى.....
٢	بسم الله الرحمن الرحيم.....
٣	ليکي پوهه:.....
٤	لرليک
٥	تران (پيل، شروع، بريد).....
٧	د يادېښتونو له پاره:.....
٨	نا اندوله (ناول، کېسه يا داستان).....
٥٣	د چاپ شويو كتابونو لېست.....
٥٦	د کار لاندي كتابونو لېست.....
٥٧	د امکان او وخت په صورت کي.....
٥٨	د پختى خت.....

د یوی بنونکي مینان په یوه تولکي کي

تران (پيل، شروع، بريد)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ إِجْلَالًا
لِقُدْرَتِهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خُصُوصًا لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى
اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ .

بي پايه ستانيه او بي حده مننه، د هغه سڀځلي ذات نه چي د وجود
مانۍ او کاينات يې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل
سڀځلي ذات او عبادت د حقیقت له پېژندلو پرته جور کړل. هغه ذات
پوهه، عالي، لور او بنکلي نومونه دي، او کاثناټو د پیدایښت یوه حتمي
لامل دي. عظمت، د تولي نړۍ موجودیت، د ناخاپه څخه راونټ، حق
درسيدو جوهر په یوه والي کي د اعتراف، تباھي او بي وسى یوه له
لورو وسیلو څخه دي.

ګرانو لوستونکو!

دا څل مي و غوبنټل یو بل حقیقی داستان يا ناول چي کيسه يې د
افغانستان په پلازمیني (کابل بنار) کي تېره شوي ده د خپلو کتابونو
مینوالو او لوستونکو سره شريکه کرم. زما د کتابونو مبنه وال یوازي
معماران او انجيران نه دي، نه باید اوسي، نوئکه غواړم ورڅ په
ورڅ د خپلو ليکونو کي توپير راوړم چي د هري څانګي مبنه وال په
کي ډېر شي، دا کار به ما دېته اړ کړي چي ليکنې مې توپير و لري او
هم به مې مینه وال ډېر شي.

د یوی بنونکي مینان په یوه تولکي کي

پاکه رب![!]

زمور له پاره خپله لاره بي ستونزي کره، تر څو مور له تا پرته بل څوک و نه وينو او نه يې پېژنو. زمور سره مرسته و کره تر څو مو په وجود کي د غرور نخبنه پاتي نه شي او د اسلام د دين له سپیخلو بنده ګانو څخه مو و بولي.

● دا کيسه ماته نبردي او ګران ملګري مي (محترم) ج، ح کړي
● د نظر تولو خاوندانو او هغه څوک چي دا کتاب لولي په دېر درنښت هېله کېږي چي، خپلي غوبنتني او وړاندیزونه د دي کتاب د بیا کتنی له پاره، زما سره شريکه کړئ.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په در نښت
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

د یوی بنونکي مینان په یوه تولگي کي

د یادېښتونو له پاره:

.....	-1
.....	-2
.....	-3
.....	-4
.....	-5
.....	-6
.....	-7
.....	-8
.....	-9
.....	-10

د یوی بنونکي مینان په یوه تولگي کي

نا اندوله (نال، کپسه یا داستان)

د ۱۳۸۷ هجري شمسي کال و، په دي کال کي یوه بنکلي نجلی د انگريزى ژبي په توګه د کابل بنار په یوه بنونخى کي دنده تر لاسه کره (مقرره شوه)، د دي درسونه د لسم او بولسم تولگيو زده کونکو له پاره د بنونخى د اداري له خوا وتاکل شول، په عمومي مهالوپش (تقسيم اوقات) کي ئاي پر ئاي او په مناسب ئاي کي وزرول شو.

هغى په بېرە مينه خپل تدریس (درسونه) بېل کړ او ورڅ تر بلې به يى نوي پلانونه جوروں تر څو زده کونکي نړيواله انگرېزى ژبه په بنه توګه زده کړي او د فراغت نه وروسته تري گته واخلي.

هغى به داسي چلونونو، (میتدونو) او خندا يې کار اخيست ترڅو د زده کونکو پام را جلب کړي، هغوى و هڅوي تر څو زيار وباسي، خپلی کورنى دندي تر سره کړي او د دي په مضمون کي غير حاضري و نه کړي.

بنونکي په ونه منځني (ميانه) غنم رنګه، توري سترګي، چتکه، هوښياره، پېغله، د پنځه ويشنو کالو او د انگرېزى د ادبیاتو څانګي نه د ليسانس په کچه فارغه شوي وه.

د هغى زده کونکو به، په خورا مينه تولگي ته راتلل، د هغى د درس په وخت کي به تول ارامه او دهغى د ژبي تلفظ ته به يې غور نیولى .و.

د يوي بنونکي مينان په يوه تولگي کي

وختونه تپرېدل او درسونه مخ ته تلل، لمړی د څلورنيمو میاشتو امتحان تپر شو، نتيجه يې خورا بنه او زده کونکي تول کاميابه، بني او لوړي نمرې يې تر لاسه کړي وې، له يوي خوا بنونکي او له بلې خوا زده کونکي هم خوشحاله ول.

تعلیمي کال د نصاب سره، سر ته ورسېد او کلنی امتحان ورسېد، زده کونکو ورته بنه چمتو والي نیولی و، بنونکي کوبنښ کړي و تر څو د بیلا بیلو ګروپونو سوالونه په بنه او واضیحه توګه راوري، چې په کي صحیح - غلط، څلوا څوابه سوالونه، د لغتونو مانا، د لغتونو استعمال په جملو او په پای کي لیده مقاله هم شامله وه.

دي دا سوالونه د خپل ټولو تولگیوته په توپیر سره راړل او زده کونکو هم په خورا سمه توګه حل او څوابونه يې وليکل، په کلنی امتحان کي هم تول زده کونکي کاميابه او د لسم تولگي نه یولسم تولگي ته وختن (پورته شول).

ژمي ورسېد او د زده کونکو ژمنی رخصتی پیل شوي، زده کونکي د ژمي رخصتیو په تپرولو سره خپلو سیمو ته لارل او د کابل بنار او سېدونکي هم د ژمي رخصتیو تپرولو سره په ژمنی کورسونو او د فراغت په وختونو کي د لوېو لکه: په ګډي پران بازي، يخ مالک، توب بازى، کريكت، واليال، باسكتبال او نورو محلې لوېو بوخت ول.

ژمي په چتکي سره تپر شو او پسلۍ ورسېد، د وري د میاشتني دريمه ورځ شوه، بنونځي پیل، تول هلکان په مينه سره بنونځيو ته

د یوی بنونکي مینان په یوه تولگي کي

روان شول، د هغې د تولگي زده کونکي له لسم تولگي نه يولسم
تولگي ته بریالي شوي ول.

د درس د پېل په لمړۍ ورڅ هغه هم بنونځي ته حاضره شوي، ژمني
ستريايې تېره شوي او د زده کونکو له پاره يې بنه تياری (چمتو
والى) نيولى و.

په تولگي کي تول الکان څه يې د هيواد د بیلا بیلو ولايتو نو او دېږي
يې د کابل بنار او سېدونکي ول، دوي تول د نوي ټوان شوي او
شپارلسونه تر شلو کلونو پوري عمر لرونکي ول.

په تولگي کي دوي کسانو د بنونکي سره مينه پیدا شوه چې يو يې
خورا ډنګر، اقتصادي روز ګاري خراب، په تولگي کي شاته پاتي
(تنبل)، بي جراته، ليک او لوست يې هم بنه نه و زده او بل يې
کوبښي، فعاله، ډنګر، با جرته او زيرک و.

دوي هیچا ته په دې اړه يعني د خپلي مینې، همدا راز یو بل ته د
بنونکي سره د مينه لرلو په هکله هم نه و ويلي.

وخت تېرېده او د دوي مينه به له بنونکي سره زياتېده، په دوي کي
د یوه الک مينه تر بله ډېره وه او ورڅ ټل بلې به د بنونکي په سوچ
(فکر) و، د خپل مضمون يعني د انګربزى ژبې په وخت کي د
بنونکي مخ او سترګو ته کتل، د هغې له خوربې ژبې به يې خوند
اخیست او په سوچ کي ډوبېده.

ده به کله نا کله د تفریح په وخت بنونکي به يې څارله او کوبښن به
يې کاوه چې حتما هغه و ویني (وګوري)، او کله به يې هغې ته سلام

د يوې بنونکي مینان په يوه تولگي کي

واچاوه، ئينو انگرېزیو لغتونو مانا به يې تري پوبننته کوله، هغې به په خوشحالی سره ھوابونه ويل او سوچ يې کاوه چې څومره خواریکښ زده کونکي دی چه په تفریح کي هم پوبنټې کوي او د هغې د مضمون سره خورا مینه لري.

بنونکي به هم هغه ته ئيني آسانه د انگرېزی ژې کتابونه او مجلې ورکولي چې د هغه سره د ژې په يادولو کي مرسته وکړئ، مګر هغه منفي سوچ کاوه او په زړه کي يې ګرځیده چې، هغه هم ورسره مینه لري که نه ولې یوازي هغه ته د کتابونو او مجلو مرسته او لارښونه کوي.

په دي تولگي کي خو ځيرک زده کونکي هم ول چې د يوه مین نوم يې زړگی و، پوه شوي ول او سوچ يې کاوه چې هغه په ریښتیا په بنونکي مین دی.

د هغه مخ رنګ به ورڅ تر بلې ژېږدې او په سوچ کي ډوبېدې، د هغه د میني نه بنونکي نه پوهېدې ځکه له یوې خوا بنونکي چې دنده يې درس ورکول، د زده کونکو پوهاوی او له بلې خوا تر ټولو زده کونکو مشره وه، نه يې هم د زده کونکو سره د میني او خصوصي اړیکو کوم پلان او نه يې سوچ کاوه.

بېره ساده او د بنونکو په یونیفورم او حجاب کي بنونځي ته راتله او د رخصتېدو وروسته به بېرته کورته تله، خو خوررني يې هم درلودې چې د تفریح په وخت کي يې د بنونکو خونو کي چای څښه او د درس په پیلېدو به خپل تولگي ته د درس ورکولو له پاره تله.

څو میاشتی تېري شوي، د زړگي مینه زیاتېدې.

د یوی بنونکي مینان په یوه تولگي کي

لبر، لبر يې سوچ بل او د خپل سر او ئان پاكوالى يې هم ضعيف او
ورته يې چندان پام نه کاوه، د نورو ملګرو جلا شو او ځانته به
ګر ځېده، ځينو تولګيوا لو به يې سوچ کاوه چې کيداي شي پرکومي
جلې، په کوڅه، سېرک او يا هم د کوم ګاوندي پر لور يا خور مين
وي، مګر څو ځيرکو زده کونکو سوچ کاوه چې هغه د خپلي
انګرېزی ژبي پر بنونکي مين دي.

دغو زيرکو زده کونکو به هغه زو راوه او د دروغو به يې زړګي
ته ويل:
پوهېږي زړګي!

کومه ورڅ چې ته بنونخي ته نه رائي، بنونکي ستا پوبننته کوي او
وابي چې زړګي ولې نه ده راغلی؟

بیا مونبر ورته وايو:
لبر ناروغه و.

هغه بیا تاته د رو غېدو دعا کوي.

او کله چې تا و ويني، ستا نه پوبننته کوي چې:

څه تکلیف دي، درلود؟

کوم ځای دي، درد کوي؟

اوسم، څنګه يې؟

د يوې بنونکي مینان په يوه تولګي کي

بیا زرگی سوچ کوي.

په ربنتيا چي هغه له ما سره مينه لري، کوبنښ به بي کاوه چي
بنونکي ته و وايي:
زه له تا سره مينه لرم.

مگر دېر به وپرېدہ او په زړه کي بي ويل:
کېدای شي د تولګيوالو خبره نا سمه (غلطه) وي او هسي بنونکي له
ما خپه کري.

يوه ورڅه زړگی خوراستېری او ستوانه تولګي ته ننوت، بیا تولګيوالو
بي پري وختل، کوبنښ بي وکړ چي هغه و زوروی (و رېږي) بیا
هغه پر تولو تولګيوالو په غوشه شو او هغوي ته بي ويل:

زه تاسو ته دلته خه نه وايم، زه به تاسو ته دروښیم چي زه خوک او
څومره حواک لرم.
تولګي والو به پري مسخری کولي او هغه به زغملي، تر څو چي د
رخصتی وخت شو، الکان د تولګيو نه و وتل او مخ په کورونو روان
شول.

حېني نا منوني (شوخ) الکان سره راتیول او هغه ته په لاره کي
ودرېدل، تر څو زړگي راشي.
زړگي ورسېد، څو الکانو پر هغه یړغل وکړ او د هري خوانه پري
گذارونه پیل شول، هغه بي په منځ کي راګير کري و، د هغه څخه
بي د وز غاري خوسکي جور، خورا يې و واھه او ويبي دبا وه.

د یوی بنونکي مینان په یوه تولگي کي

په دي وخت کي خو پوليس پر لاره تېرېدل چي د هغوي اخ او ډب
ته يې پام شو، هغوي ور نبردي شول او الکانو پر تېښته پيل او له
حایه يې، حانونه وژغورل.

پوليسو هغه يې را پورته کر، پطلون يې ور و خانده، د پوزي ويني
يې د تشناب پر کاغذ پاکه کړه او د هغه نه يې پوشتنه وکړه:
هغوي خوک او ولې يې و وهلي؟

هغه په ځواب کي و ويل:

هغوي زما تولګيوال دي او په تولگي کي يې پر ما ملندي وهلي، ما
هم هغوي ته و ويل:
دلته تولگي او بنونځي دی، زه تاسو سره د بنونځي نه د باندي کار
لرم.

کوم وخت چي له بنونځي څخه را و وتلم دوى پر ما یرغل وکړ او
زه يې داسي تېپي او زب زب کرم.

بيا پوليسو د زړگي نه د هغه د بنونځي ادرس واخیست او و يې ويل:

مونږ به سبا، ستاسو بنونځي ته راشو، د بنونځي د مدیر او نورو
مسئلينو سره به په دي هکله خبری وکړو.

د یوی بنونکي مینان په یوه تولکي کي

د هغو الکانو د نومونو لیست به واخلو او د هغوی کورنی به هم و
غواړو، همدا راز به د هغوی نه زمانت هم واخلو تر خو داسي مسایل
بیا تکرار نه شي.

زړگی خوشحاله شو او ويبي ويل:
تاسو نه دېره مننه!

پولیس خپلی حوزی او زړگی خپل کور خوا روان شو.

هغه یي دېر و هلی و او ورو، ورو په لاره کي ته، نيمه ګري وروسته
خپل کور ته ورسبد.

کورته د ننه شو او خپلی جامي یي بدلي کري، بیا یي واسیلين
واخیست او خپل هغه ځایونه یي پري غور کړل چي ژوبل شوي
ول.

د شپږ ډوډی خورو نه وروسته خپل خوب ځای ته لار، پر توشكه
پربوت او له ځانه سره یي سوچونه پیل کړل، توك، توك و او تول
اندامونه یي په درد ول.

هغه بیا پاڅد، مخ په الماري روان شو او د کور د داروګانو (دوا)
کڅوره یي ولټوله او پراسیتماول (د درد ضد) تابلیت پاکت یي پېدا،
یوه ګولی یي تري واخیسته او د تريخ چای سره یي و څښه، درد یي
لړ ارامه شو، دوي ګري وروسته پري خوب راغی او بیده شو.

د یوی بنونکي مینان په یوه تولگي کي

سهار وختي له ځایه پاڅېد او د اوداسه نه وروسته مخ پر جومات روان شو، لمونځ يې په جمعي سره ادا بیا بېرته کور لوري (خوا) روان شو.

کور ته د ننه، بیا يې د سهار چای و څښه، یوه ګولي يې هم خولي ته واچوله او له ستونې يې تېره کړه، بیا يې جامۍ بدلي او د کتابونو څخوره (بېک) يې شاته واچاوه او بنونځي خواته روان شو.

زړگی بنونځي ته ورسېد، د ننه شو، بیا خپل تولگي ته لار او پر خپلی څوکۍ کيناست.

الکان یو، یو تولگي ته د ننه کېدل او پر خپلو ځایونو کیناستل، تر څو تول پوره شول، د کيميا مضمون بنونکي راغي او پر درس يې پېل کړ.

بیا د دوهم مضمون بنونکي، بیا دريم او ورپسي د څو دکيکو له پاره تفریح اعلان شوه.

په دي وخت کي هر چا کوبنښ کاوه چی خپلی خوبنې اړتیاوې پوره، او به وڅښې، کانتین ته لار او څه وېږي.

په دي وخت کي پرونې پوليس ورسېدل، د بنونځي ادارې ته ننوتل، د بنونځي د مدیر سره يې خبرې وکړي، بیا د بنونځي مدیر زړگی و غونښت او د هغه نه د پرونې یړغلګرو تولګيوا لو نومنو، پوبنښه وکړه.

د يوې بنونکي مینان په يوه تولګي کي

زړګي هم مدیر ته د پروني تولګيوالو یړغلګرو نومونو لیست
وراندي کړ.

څو دکيکي وروسته مدیر هغه الکان اداري ته وغوبنټل او پوليسيو
ورته و ويل:

تاسو پرون زړګي وهلى او هغه مو پېر ژوبل کړي دي، سبا خپل
پلاړونه اداري ته حاضر کړئ چې له هغونه ضمانت واخلو تر څو
تاسو داسي عمل تکرار نه کړئ.

بیا د اداري مدیر و ويل:
الکانو!

اوسم تاسو کولای شي، بيرته تولګي ته لار شي.

بیا بې زړګي ته و ويل:
ته هم کولای شي، تولګي ته لار شي.

زړګي هم د اداري نه و وت او تولګي ته روان شو، کوم وخت چې
تولګي ته د ننه شو، څو الکانو هغه ته و ويل:
د رخصتی وخت کي مونږ تا سره کار لرو.
زړګي څه و نه ويل او پر خپلې څوکي کېناست.

بیا بنونکي پر زده کونکو غږ کړ:
څه خبره؟
ولي زړګي ته په غصه یاست؟

د یوی بنونکي مینان په یوه تولگي کي

زده کونکو و ويل:
هیخ!

مونږ هسي توکي کولي.

درسي ګري ختمي او زده کونکو په وتلو پېل کم.

زړګي هم څل کتابونه او کتابچي تولي، په کڅوره کي یې کېښودي او له ځایه پاڅبد.

څله کڅوره یې شاته واچوله او د تولگي نه و وت.

هغه د بنونځي عمومي دروازي پر مخ روان شو او بیا وروسته عمومي سرک ته وا وښت.

د سرک هجي غاري ته څو زده کونکي د هغه انتظار کاوه، څرنګه چي زړګي دوي ته نبردي شو، یوه زده کونکي ور دمخه شو او وي ويل:

تا ولې زمونږ په هکله پوليسو او اداري ته شکایت ګري دي؟
هغه و ويل:

ما خو شکایت نه ده ګري، تاسو پرون زه و وهلم، د وهلو په ترڅ کي پوليس راغلل او زه یې د ستاسو د وهلو څخه خلاص کرم، بیا هغوي زمانه د بنونځي ادرس واخیست او و یې ويل:
مونږ سبا تاسو بنونځي ته راحو او د بنونځي د اداري مسولینو سره خبری کوو.

د یوی بنونکي مینان په یوه تولگي کي

هغوي خپله د وعدی سره سم راغل، د بنونخی د اداري سره يي
خبري وکري او زه يي هم و بللم، له ما نه يي پونسته وکره چي:
د هفو الکانو نومونه و واياست؟

ما هم د ستاسو نومونه د اداري مسول ته و رکر.
بيا هغه زده کونکي و ويل:
سبا به اداري ته حئ او خپل شکایت به بېرته اخلي.

هغه بيا زياته کره او ويي ويل:
ما خو تاسو ته و ويل؛
ما کوم شکایت نه ده کرى، بيا ولې دومره يادونه کوي؟

زده کونکي و ويل:
زه په نورو نه پوهېرم، که دا کار دي و نه کر مونږ به در سره
خبري وکرو او غابنونه به دي مات کرو.

زړگى څه و نه ويل:
او کور خوا ته روان شو.
سهار وختي بنونخی ته راغي او خپل تولگي خواته روان شو، تولگي
ته ننوت او پر خپل خاي کيناست.
دانګریزی ژبې کتاب يې خلاص او پر مطالعه يې پېل کړ، دا ځکه
چې لمړۍ درس يې د انګریزی ژبې و.

الکان ورو، ورو تولگي ته ننوتل او تولگي ډک شو.

د یوی بنونکي مینان په یوه تولگي کي

لبر وروسته د انگريزى ژبي بنونکي راغله، د تولگي کپتان غږ کړ:
ولار سئ!

تول الکان د خپلو ځایونو نه پاڅېدل او ودرېدل.
بیا وروسته بنونکي و ویل:

کښینې!

بیا یې سترګي په زرګي و لږډي او وېي ویل:

آفرین!

نا تر ټولو د مخه د انگربزى ژبي کتاب خلاص کړي او حتما دي و
یلي دي؟

زرګي ځواب ورکړ:

هو!

ما خپل سېقونه په کور کي ویلي دي، او د ټولو نه د مخه راغلی وم،
بیا مې دلته تکرار کړل.

بنونکي و ویل:

پير بنه!

بیا پرونۍ درس و وايې!

د یوی بنونکي مینان په یوه تولگي کي

هغه د ئاي نه را پاخېد او د تېر لوست په لوستلو يې پيل کر.

زړگی تېر درس بنه ياد کړي و، بنونکي ورته و ويل:

آفرین!

ته تل کوبنښ او زيار باسي چې خپل درسونه ولولي او کورني دنده هم په خپل تاکلي وخت اجرا کړي.

بیا يې ورته و ويل:

کښینه!

زړگی پر خپل ئاي کیناست.

بنونکي د نورو زده کونکو نه تپوسونه پيل کړل، دا کار څو دکيکي دوام وکړ، بیا وروسته يې نوی لوست پيل کړ.

د نوي لوست په پاى کي بنونکي تولو ته د کورني دندی سپارښتنه وکړه او ويبي ويل:

سبا بیا تاسو په دريمې ګړي کي درس لري، خپلې کورني دندی تر سره او سبا ته يې له ځانه سره راوړئ.

بیا يې زده کونکو ته و ويل:
و ګوري!

د یوی بنونکي مینان په یوه تولگي کي

زړګي خومره کوبنښ او خپله کورنۍ دنده تر سره کوي، او تاسو
باید د هغه نه زده کړئ.

زده کونکو څه و نه ويل، او بنونکي خدای پاماني واخیسته او د
تولگي نه د باندي، بل تولگي ته د ننه شوه.

د تفريح و خت ورسېد.

زده کونکي له تولگي نه و وتل او د بنونځي انګر خواته روان شول.

زړګي هم له Ҳایه پاڅبد، خپل کتابونه يې په کڅوره کي کېښودل او
له تولگي و وت.

هغه هم د خپل یو ملګري سره د بنونځي د انګر په مخ روان شو،
تر څو کانتین ته لار او څه خوراکي توکي وېږئ.

څو قدمه يې نه ول اخیستي چې یو تولګیوال يې رامخته شو او ويې
وېل:

تا خپل شکایت بېرته واخیست او که نه؟

هغه و ويل:

کوم شکایت؟

ما خو کوم شکایت نه ده کړى؟

د یوې بنونکي مینان په یوه تولګي کي

په دې وخت کي د زړګي څو تنه تولګیوال سره راتول او په زړګي
بي گذارونه پیل کړل، نور زده کونکي او بنونکي هم راتول شول او
کوبنښ بي پیل کړ تر څو هغوي سره جلا کړي.

په دې وخت کي د انګربزى ژې بنونکي هم را ورسېډه، ويبي ليدل
چي څو کسه په زړګي وارونه کوي، هغې مندہ کړه او الکانوته بي
وويل:
بس کړئ!

په دې وخت کي نارينه بنونکي هم را ورسېډل او دوى يې سره جلا
کړل، بنونکو- هغه الکان کوم چې په زړګي بي گذارونه کړي ول،
له لاسه و نیول او بیا يې د بنونځي اداري ته بوتلل.

د بنونځي مدیر، د الکانو پلارونو ته زنګ و وھه، ويبي غوښتل چې
ھرو مرو به اداري ته راخې او د خپل د او لادونو په مخ کي به
خبرې پیل کړو، ځکه چې هغوي د بنونځي د اداري نظم له مينځه
ورۍ دې او که چېږي هغوي بي مخ نیوی و نکري، دېر مالي او
حائی ستونځي به را مینځ ته کړي.

دوې ساعته وروسته د زده کونکو پلارونه ورسېډل او د بنونځي په
اداره کې مجلس پیل شو.

خبرې اترې دوام درلود، پولیس بیا راغلل او د بنونځي د اداري
دروازې مخي ته ودرېډل، دروازه يې وټکوله او بیا وروسته اداري
ته د ننه شول.

د یوی بنونکي مینان په یوه تولگي کي

پوليسو له ھان سره د خو زده کونکو، د هغوي د پلارونو د جلب استعلام راوري او کاپي بي اداري ته وسپاره او هغوي ته بي و ويل: بنه شو چي تاسو مي دلته ولدلئ، د پوليسو موئر د بنونخي تر عمومي دروازي خت (شاته) ولاير دى، رائي چي حوزي ته لار شو.

د پوليسو افسر دمخه شو، د زده کونکو پلارونه او زده کونکي ورپسي شول، تول د بنونخي څخه و وتل، بيا په موئر کي کيناستل او حوزي خوا ته روان شول.

زړگی له یوی خوا ډير خپه او سوچ يې کاوه چي د دغو تولگيوالو سره به څه کوي؟

بيا هغه په سوچ کي ډوب او سوچ يې وکړ چي زده کونکي ربنتيا وايي، هغه بنونکي له ما سره مينه لري او که نه، هغه له کوم ځایه پيدا او زماننګه (لنګه) يې وکړه، بيا خوشحاله شو، له ځانه سره يې وختنل او ويبي ويل:

که هغې له ما سره مينه نه درلودي، نو بيا څرنګه یو دمیلكه پېږي پيدا او زماننګه يې وکړه.

خو خلک هم ربنتيا وايي، هرو مرو پر ما مينه ده، کله چي نه راهم زما پوبننته کوي.

د یوی بنونکي مینان په یوه تولگي کي

په تولگي کي یو نامنونی (شوخ) الک و، هغه هم د بنونکي سره مينه درلوده او تل به یي کوبنبن کاوه تر خو زرگي د هغې په پام کي بد ، نا کاره زده کونکي معرفي کري او د هغې پام ځان ته وګرځوي . خوا!

بنونکي نه پوهېدہ چې د هغې زده کونکي پري مینان دي او یو دوه یي هغې پسي لیونی شوی دي.

څو وړخي تېرى شوي، د هغه الكانو پلارونو نه یي په حوزي کي زمانت ليکونه واخیستل او الكانو ته اخطاري ورکري چې د تکرار په صورت کي به یي له دی بنونځي نه یو لري بل بنونځي ته جبري سه پارچه کري، د کوم خلاف کار تر سره کولو او یا هم زرگي ته د لاره نیولو، وهلو، بنکنڅل کولو، تهدیدولو په صورت کي بنکيل زده کونکو ته به کلکه سزا ورکړ شئ.

د زرگي تولګيوال په بنسکاره یي خه نه ويل ولې په زره کي زرگي ته دير په غوسه ول او کوبنبن به یي کاوه چې زرگي د بنونځي نه د باندي و وهی.

زرگي هم د تولګيوالو په پلانو پوه شو، د ځانه سره یي پريکره وکړه چې یواحې به نه ګرځي او له ځانه سره به خو کسه له ځان ساتونکي و ګرځوي، دا موضوع یي د کلی ملا امام او مشرانو سره شريکه کړه، هغوي په خپلو منځو کي سره غونډه او داسي فيصله یي وکړه: هره ورڅه باید د زرگي سره څلور تکړه ځوانان تر بنونځي لار شي او هغوي چيرته نېږدي د بنونځي سره کېني او د زرگي تر راتګ پوري انتظار وکړئ، بیا دي هغه تر کوره ورسوی.

د يوې بنونکي مینان په يوه تولګي کي

دا پرپکره تولوته د منلو وړ وګرچه او سر له سبا بې د عملی کولو
امر(دستور) ور کړ.

سبا شو او د لمري ورخې نه څوانانو د زړګي سره د تګ لاره و
نيوه او هغوي له څانه سره سره وسله هم اخيستي وه، هغوي زړګي
ته و ويل:

د مخه شه او مونږ به در پسي ورو، ورو روان شو، ته له مونږ سره
خبرې مه کوه تر خو، خوګ پوه نه شي چې مونږ د تا سره یو، او
که چېري چا درباندی وار(گذار) وکړ، مونږ به ستا مرستي ته و
دانګو.

زړګي دا خبره ومنله، مخکي روان او څلمنان يې تر څت خو قدمه
وروسته روان شول. لاره اوږده وه او زړګي به کله، کله څت ته
کتل چې څلمنان ور پسي دي که نه؟

و به يې ليدل چې ورپسي دي، بیبا به خوشحاله شو.

زړګي بنونځي ته نږديې شو او په لاره کي هغه ته تولګيوال ناست
ول، د هغه په نږدي کېدو يې پر هغه برید وکړ، په دي وخت کي
څلمنانو د هغه مرستي ته ودانګل او د هغه پر تولګيوالو يې گذارونه
پېل کړل.

نبنټه سخته او سختښه، دېرى زده کونکو په کي وهل او تکول
و خواړه، یو خو زده کونکو د نښتی له یګر نه تېښتله وکړه او څانونه
يې بنونځي ته ورسول، د موضوع په هکله يې د بنونځي مشر(مدیر)

د یوی بنونکي مینان په یوه تولکي کي

ته خبر ورکړ، مدیر هم سم دلاسه نبودي پوليسو تاني ته خبر ورکړ،
او د دروازي پوليس هم د نښتي ډګر خوا ته مندي کړي.

د دروازي پوليسو زور پر هغوي ونه رسپد، بیا یې هوایي دزی پېل
کړي، په همدي وخت کي نور پوليس هم ورسپدل او تول یې کلا بند
کړل، بیا یې د یو، یو لاسونه ترڅت (شا) تړل او موټرو ته یې جګول
(خپرول)، زده کونکي یې د پوليسو پیکپو موټرو خت کي کینول تر
څو تول یې ونیول او ډک، ډک موټرو سره مخ پر حوزي یې حرکت
وکړ.

هغوي حوزي ته ورسپدل او تول یې د حوزي د آمر کاري خونی ته
د ننه کړل، په دې وخت کي د حوزي آمر د جنائي پېښو آمر یې و
غوبښت او هغه ته یې سپارښته وکړه تر خو د هغوي پخوانۍ دوسي
راوري او د نويو کسانو نه خپلي څېرنې (تحقيقات) پېل کړي.

په دې وخت کي به ډول، ډول زنگونه د حوزي آمر تیلفون ته راتلل
او هغه حیران پاتې و چې د چانه دفاع او پر چا قانون تطبيق کړي.
تولوته به یې بنه، ويل او بیا به یې زیاتوله چې:
په سترګو!

حتما!

زه کوښښ کوم!

او داسي نور څوابونه...

د یوی بنونکي مینان په یوه تولگي کي

د جنایي آمر خپلی څېرنې پېل کري او تر دري ورخو څېرونو
وروسته يې و مونده چې د پېښي اصلی لامل (عامل) د زړګي او
دهغه د بل تولګيوال مینېدل د انګربزى ژې په بنونکي ده، کومه
چې د ځانه نا خبره (بې خبره) وه.

څېرنې پاي ته ورسېدي او نتيجه يې د حوزي آمر او د بنونځي مدیر
سره شريکه کړه، له مدیره يې و غوبنتل تر څو دا موضوع د پوهني
(عارف) اړوند مسولينو سره شريکه کړي.

بيا يې تول کسان د ضمانت په وراني کولو سره له حوزي نه
خوشۍ او د هغوي نه بې ليکونه واخيسنل، تر څو دا ټول سر غروني
ونه کړي.

که نه نو، بيا ټول د درې میاشتو له پاره بندیان شئ.

الکانو و منله، د حوزي څخه د باندي او خپلو کورونو ته روان شول.

څو ورځي تېري شوي او د زړګي د مينتوب آوازه مخ په څېرېدو
شوه، د یولسم تولګي زده کونکي پوه شول چې ربنتيا (حقیقت) چېرتنه
دی.

د پوهني (عارف) وزارت پرېکړي سره ډېرى زده کونکي کوم چې
په جګړه کي بنکيل ول له بنونځي څخه بل بنونځي ته سه پارچه
(جري تبدیله) شول.

د يوې بنونکي مینان په يوه تولګي کي

زړګي هم د دوي اوئنيو له پاره بنونځي ته، له شرمه او ډاره را نه غی، بیا د هغه تولګيوال ورپسی کورته لارل او هغه ته یې قناعت ورکړ چې بنونځي ته راشي.

هغه بیا په سبا بنونځي ته راغي او په خپلو درسونو یې پیل کړ.

یوه ورڅو الکانو زړګي ته و ویل:

مونږ پوهېرو چې ته پر بنونکي مین یې، بنه به دا وي چې مونږ د هغې کور ته راپیاري ته لار شو او تا ته یې رسمي و غواړو.

هغه په خندا شو او ويې ویل:

زه نه پوهېرم چې په ربنتيا هغه پر ما مينه ده او که تاسو له ما سره توکي کوي؟

تولګيوالو یې و ویل:

هو!

مونږ ربنتيا وايو، څرنګه چې ته پر هغې مین یې، داسي هغه هم پر تا مينه ده.

بیا تولګيوالو یې و ویل:

لمړی ته هغې ته و وايې چې زه په تا مین یم.

وګوره چې هغه هم داسي درته وايې او که نه؟

د یوی بنونکي مینان په یوه تولگي کي

هغه و منه او ملګرو ته يې و ويل:
زه حتما هغې ته وايم.

دوې ورځي تېري شوي او هغه دا جرات ونه کړ چې هغې ته د خپل
زره حالت بیان کړي.

بیا کله چې تولگي ته راغې، ملګرو يې ورنه پوبنټه وکړه:
تا هغې ته د خپل زره حالت و ويل:
هغه و ويل:
ما دېر کوبنښ وکړ چې هغې ته و وايم، مګر و نه توائبم چې هغې
ته يې و وايم.
بیا تولګیوالو پر هغه و خندل او ويې ويل:
ته بلا و هلی يې.

دا څرنګه مینه ده، ته له هغې او هغه له تا سره مینه لري نو ولې
دېر و پېږدي؟

هغه و ويل:
آسانه کار نه دی؛

بیا هغه زما بنونکي ده.
زه خورا بي وسه یم او په کور کي هم څه نه لرم، کېدای شي هغه
بي ونه مني.

د یوی بنونکي مینان په یوه تولگي کي

تولگيوالو بیا په هغه و خدل، د هغه رنگ تک سور واوبنت او خورا
وشرمپد.

څه وخت تير شو او بنونکي هم و پوهېده چي زړګي پر هغې مين
دي، هغې په خپل درسي ميټود، سيستم کي څه بدلون راوست او په
جديت به يې د زده کونکو سره چلنډ کاوه.

زړګي هم پوه شوه چي بنونکي ورسره مينه نه لري او هسي
تولگيوالو د هغې او زړګي په اړيکي (رابطي) کي رول لوړولی دي،
هغه د زړګي په کيسه کي نه وه.

زړګي دولسم تولګي ته بریالي شو، او بنونکي هم د یو بل بنونکي
سره مزى (تار) و زغلاؤ (لاړه و نیوه) کوم چي له بهره راغلى و،
هغوي به د یو بل سره ليدل او کيسې به يې کولي.

هغوي د یو بل سره مينه پیدا کړه او ليده کاته يې هم خورا دېر شول،
د دوى دواړو بنونکو راز هم د نورو بنونکو تر غورو ورسید، حتی
دا چي پر هغوي د دېپارتمنټ آمر، سر بنونکي او نور پوه شول.

خبره رسوا، ټول زده کونکي پري پوه شول او د هغوي د مينې کيسه
به هري خوا کېډه، تر څو چي سر بنونکي پربکړه وکړه چي هغې
ته و وايې، څو د دی بنونځي نه بل بنونځي ته ځان تبديله کري.

د یوی بنونکي مینان په یوه تولکي کي

بنونکي د خو ورخو له پاره بنونخی ته را نه غله او په دي وخت
کي بي کوبنښ کاوه چي ځان د شته (موجوده) بنونخی نه بل بنونخی
ته تبدیله (بدلہ) کري.

څو ورخی تېري شوي او هغه وتواندې چي له دي بنونخی نه بل
زنانه بنونخی (د نجونو بنونخی) ته ځان تبدیله کري.

بیا هغه وختی بنونخی ته لاره او د بنونخی مدیر خونی ته د ننه شوه،
وخت پېر و او د بنونخی مدیر هم نه و راغلي .

د بنونخی صفا کار هغی ته بلنه ورکړه تر خو پر څوکی کېنې، هغه
پر څوکی کېناسته او بیا صفا کار ور ته د ترموز نه تود چای په پیاله
کي واچاوه، بیا یې ورته خوره هم وړاندی او ويې ويل:
دا دی!

خوره هم لرو.

بیا هغی د تود چای پیاله واخیسته او د چای په څنلو یې پیل کړ، خو
غږ په یې څنلی و چي د بنونخی مدیر هم را ورسېد.

هغه د ځایه پورته شوه او مدیر سره یې ستړي مشې وکړه.
بیا مدیر و پوبنټل:
خیریت و؟

څو ورخی را نه غلې؟

د یوی بنونکي مینان په یوه تولگي کي

هغې و ويل:

تاسو پوهېرى چې د نجuno له پاره درس ورکول د الکانو په بنونځي
کي خورا ستوزمن کار دی او هغه هم په لسم، یولسم او دولسم تولګيو
کي چې الکان يې خورا ځوانان دي.

بیا مدیر ورته و ويل:
زه د ستا سره څه مرسته کولای شم؟

هغې و ويل:
مننه کوم.

فقط غواړم چې زما سره په تبدیلی کي مرسته وکړئ.

هغې د بنونځي مدیر ته تول اسناد وړاندي کړل.
مدیر هم تول اسناد په زیر سره ولوستل او په پای کي د هغې سره
موافقه وکړه.

د هغې تول اسناد يې امضا، وروسته يې تاپه هم کړل بیا يې اداري
مدیر وغوبنست او ورته يې و ويل:
هله!

د بنونکي مكتوب ولیکه!

ما ته يې د امضا له پاره راوړه.

د یوی بنونکي مینان په یوه تولگي کي

مدير هغي ته د نورو چای خنلو ورانديز وکړ او صفا کار ته يې و
ویل:
بنونکي ته نور چای هم واچوه!

تر خو چي اداري مدير راځي، هغه خپله ستومانتيا لري کري.

صفا کار بنونکي ته چای واچوه او هغي هم منه وکړه.

خو دکيکي وروسته اداري مدير مكتوب راور او د بنونځي مدير ته
بي وراندي کر، له امضا نه وروسته يې تاپه او اداري مدير ته يې
و ویل:
دا دی!

مكتوب په پاكت کي واچوه، سر يې سریښ او بیا يې راوره چې پري
تاپه و وهم.

د بنونځي مدير پاكت تاپه او بنونکي ته يې وسپاره.

بنونکي له ئايه پاڅده او له مدير نه يې منه او بیا خدای پاماني
واخیسته.

مدير هم هغي ته و ویل:
په مخه دي بنه!

الله دي تل خوشحاله لره!

د يوې بنونکي مینان په يوه تولګي کي

.....
هر چېري چې خوشحاله بي، زه هم خوشحاله يم!

بودې دې تل گرمه (توده) او او به دې تل سېږي او سه!

په مخه دې ګلونه!

بيا هغې په مدیریت کي د ناست بنونکو او بیا وروسته د صفا کار نه
خدای پاماني واخیسته او د انگربزی ژبې دیپارتمنټ ته د ننه او شته
بنونکو نه خدای پاماني واخیسته، له دیپارتمنټ نه و وته او د بنونځي
لوې دروازې خواته روانه شوه، په دې وخت کي يوې خورېنې يې
پرې غږ او ويې ويل:
له خيره؟

هغې و ويل:
خدای پاماني ته راغلي و م.
خورېنې يې و ويل:

د خه شي خدای پاماني؟

بنونکي و ويل:
بس دې!

په شرمو يې وشرمولم.

د زده کونکو مينه د بنونکي سره، هیچاه ته د منلو ور نه ده.
تول را باندي ملنډي وهې.

د یوی بنونکي مینان په یوه تولگي کي

د هر چاه په خوله کي بي واچولم.

بیا خورینې بې و وېل:
اوسم څه کوي؟

هغې و وېل:

ما د نجونو بنونځي څخه ترون (موافقه) اخیستي ده، دا دی د دي
بنونځي نه مې مكتوب هم واخیست، لمړی کورته ځم، بیا سبا به نوي
بنونځي ته لاره شم.

خورینې بې و وېل:
هر چېري چې ځې، مخې ته دی بنه.

ما له ياده و نه باسي!

کله کله راھه، کيسې به سره کوو.

هغې و وېل:
سمه ده!

که چېري وخت ولرم او یا هم وخت پیدا کرم.

بیا یې د خورینې سره خدای پاماني واخیسته او د بنونځي له
دروازې و وته.

د یوی بنونکي مینان په یوه تولکي کي

خبت (شا) ته يې وکتل، گوري چي زړګي ولاړ دی او هغې په سې
گوري.

بیا یې مخ واړاو، او لارې ته يې دوام ورکړ.

کورته ورسپه.

خورا ستري او ستومانه وه.

خپل کالي یې بدله، مخ، لاس یې پرمونه، بیایي وچ او د حمامه و
وته.

کوچنی خور ته يې غږ او ويې ويل:
زه دېره ستري شوي يم.
د چای ترموز او زما ګیلاس دلته راوره چي څو پیالې چای و خښ.

خور یې پاڅدې تر څو چای راوري.

بیا بنونکي پري غږ کړ:
خوره دی له یاده و نه وحی؟

هغې و ويل:
سمه ده!

خوره به هم، راورم.

د یوی بنونکي مینان په یوه تولگي کي

خو دکيکي تبری شوي.

خور يې د چای ترموز، پیاله او په غاب کې لږ خوبه هم راوره، بيا
بي بنونکي ته و ويل:
چاي درته په پیاله کي واچوم (توى كرم)؟

هغې و ويل:
منه کوم.

دلته يې کېرده، زه يې په خپله اچوم.

هغې د چای ترموز د بنونکي تر څنګ کېښود او خپله يې بېرته
پخلنځي کوتې ته لاره.
بنونکي د چای ترموز واخیست او څان ته يې چای په پیاله کي
واچاوه.

د غاب نه يې ګره (کوره) واخیسته او خولي ته يې واچوله، بيا يې
چای په سې غړپ کر.

هغې ته چای دير خوند ورکر.

او خو پیالي چای يې و څښه.

بيا يې تلویزیون روښانه او د خپلې په زړه پوري برنامې (پروګرام)
چاینل يې ونیو(پرسپړه کړ).

د یوی بنونکي مینان په یوه تولگي کي

د پروگرام په ليدو یې پيل کړ.

د پخلي پروگرام و.

هغې په حیر سره پروگرام کا ته.

بیا یې خپله کتابچه او کلم (قلم) واخیست او د مهمو تکو په لیکلو یې پیل کړ.

د غرمی وخت شو.

خور یې ورته غږ او ويي ويل:
د غرمی ډودی تياره (چمنو) ده.

بنونکي و ويل:
ته ډودی وباسه او پر دستركوان یې کېږد، زه راخم.

څو دکيکي تېري شوي.

خور یې بیا غږ کړ:
څه شوي؟

ډودی سړېنۍ.

هغې و ويل:

د یوی بنونکي مینان په یوه تولگي کي

دا ده!

راغلم.

بنونکي د بودی خونی ته لاره او د دستر خوان خواته کیناسته او پر
بودی خورلو یې پیل کړ.

بودی یې و خوره او بیا یې کوښنی خور ته و ویل:
د چای ترموز را نبردي کړه!

هغې د چای ترموز نبردي کړ.

بیا یې و ویل:
زما پیاله چېري ده؟

هغې و ویل:
لړ صبر شه!
راورم یې.

بیا هغې د چای پیاله و مینځه او هغې ته یې راوره.

بنونکي په پیاله کي چای واچاوه او ویې څښه.

بیا له خونی و وته او خپلې خوب خونی ته لاره.

د یوی بنونکي مینان په یوه تولکي کي

تيلفون يي واحيست او خپلي خورني ته يي زنگ و واه.

الوا!

الوا!

هغې حواب ورکړ او ويي ويل:
سلام وعليكم.

بيا بنونکي و ويل:
وعليكم سلام؛

له هغې يي و پونټل په بنونځي کي خه کيسې دي؟
هغې و ويل:
خير او خيريت دي.

بيا يي نوري کيسې پيل کري او پوره یوه ګري په تيلفون کي سره و
غږبدل.

ورسته يي خدای پاماني واحيسته او تيلفون يي بند کر.

بيا يي بالښت سر ته کېښود، خپل تیکري يي پر څان اوار او وروسته
بیده شوه.

هغه په خوب کي دوبه وه.

د یوی بنونکي مینان په یوه تولگي کي

خوب يي وليد چي زرگي د هغې کور ته راپیاران لېرلی دي، د هغې
مور او پلار غواړۍ چه د زرگي کورنۍ ته، دسمال ورکړي.

هغه په خوب کي غږ کوي:

نه!

نه!

هه يي نه غواړم.

هغه زما زده کونکي دي.

هغه بېر بي وزلى اوتر ما کشر هم دي.

هغه په تولگي کي دېرسست (تنبل) او خورا ښګر دي.

د هیڅ کسب او کار نه دي.

بیا مور يي ورته وايې:

هغه پر تا مین دي.

کیدای شي تا بنه وساتي!

بنونکي ورته و ويل:

زه هغه نه غواړم، زه د بل چا سره مينه لرم، هغه هم بنونکي او
بدای دي.

بیا مور يي و ويل:

بله لار، نه شته.

د يوې بنونکي مینان په يوه تولګي کي

مونږ اړین يو چې ستا دسمال د هغه کورنۍ ته ورکړو.
په دي وخت کي هغې په چېغو پیل کړ او وې ویل:
که چېري زما دسمال د زړګي کورنۍ ته ورکړئ، زه به ځان وژنه
وکړم.

موږي د هغې کشري خور ته و ویل:

الله

د خورو دسمال راوړه.

خورې د باندي شوه تر څو د خورو دسمال راوړي.

بنونکي چېغه او منډه بې کړه چې خپله خور د دې کار نه مني (منع)
کړي، هغه د کت (چپرکت) نه وغور حېده.
ودرېده او خور په سې يې منډي کړي.

خور يې په دالان کي مخي ته راغله او هغه يې ګلکه و نیوه.

هغې و پونټل:

څه خبره ده؟

بنونکي و ویل:

دسمال مه ور ورها!

هغې و ویل:

کوم دسمال؟

د یوی بنونکي مینان په یوه تولگي کي

د خه شي دسمال؟

بنونکي و ويل:

د خورو دسمال!

بيا يې وپونتل:

د خه شي د خورو دسمال؟

بنونکي و ويل:

د کوژدي د خورو دسمال.

خور يې پوه شوه چي خوب يې ليدلى دي.

بيابي ورته و ويل:

هيخ خبره نه شته!

اله!

ثر حمام ته لاره شه!

مخ او لاس دي پريمنځه.

بنونکي حمام ته د ننه شوه، مخ او لاس يې پرېمنځ او خو دکيکي
وروسته له حمامه را و وته.

خور يې ورته و ويل:

وه دي ليد، چه تا خوب ليدلى و.

هغه په خندا او ديره خوشحاله شوه.

د یوې بنونکي مینان په یوه تولګي کي
.....

بیا خپلی خونی (کوتی) ته لاره او تلویزیون یې روښانه (چالانه) کړ.
او د یوې فلم په لیدو یې پیل کړ.

بیا یې چاینل بدل او دیوی انگریزی ژبې محاوره درس یې پیداکړ او
پر هغه یې سترګي بشخې کړی.

بیا یې کتابچه را واخیسته او د مهمو تکیو(لغنو) او جملو په لیکلو
کې بوخته شو.

یو ساعت وروسته یې کوشنۍ ورور له بنونځي څخه راغی او د
خپلی خور خونی (کوتی) ته د ننه شو.

هغې ته یې سلام واچاوه.

هغې سلام ته، وعليکم و ويل.

بیا بنونکي خپل ورور ته و ويل:

ژر شه!

حمام ته لار شه، خپل مخ، لاس او پښي دي پرمینځه، بیا راشه.

د هغې ورور ومنله او حمام ته لار.

لږ وروسته بېرته راغی او د بنونکي خونی (کوتی) ته د ننه شو.

بنونکي و ويل:

څه ستونزه لري؟

هغې و ويل:

د يوې بنونکي مینان په يوه تولکي کي

زما سره د انگربزى ژبي په کورنۍ دنده کي مرسته کولای شي؟

هغې و ويل:

هو!

ولي نه!

وراندي شه!

څه ستونځه ده؟

هغه ور نړدي شو او خپل کتاب یې خلاصه کړ.

بنونکي و ويل:

د انگربزى ژبي کتابچه دې خلاصه کړه!

هغه کتابچه خلاصه کړه او بنونکي و ويل:

لمړي به د تکيو(لغتونو) مانا وليکو، بيا وروسته به هغه په مناسبو
انگربزى جملو کي وکارو (استعمال کړو).

بيا یې هغه ته ويل:

زه درته وایم او ته یې په کتابچي کي وليکه.

لمړي یې تکي (لغتونه) مانا کړل، بيا یې هغه په مناسبو جملو کي
وکارول، په دي توګه د کورنۍ دنده یې سر ته ورسېده.

بنونکي و ويل:

کتابچه دې وټره او په کڅوره کي دې کېږده.

د یوی بنونکي مینان په یوه تولکي کي

هغه ومنله.

بیا بنونکي و ویل:

اوسم کتاب دی خلاص کره چي د سبا ورخی درس هم درته زده
کرم.

هغه خپل د نوي لوست چوپري پرانیسته او بنونکي هم د خپل ورور
سره په یادونه پیل کر.

بیا یې په پای کي له هغه نه پوبنتنه وکړه؛

لوست دی زده کړ، که نه؟

هغه و ویل :

هو!

زده می کړ.

بیا یې له هغه نه څو پوبنتنی وکړي او هغه ورته سم څوابونه و ویل.

په دی وخت کي د هغې تیلفون ته، زنګ راغي.

بنونکي خپل ورور ته و ویل:

سمه ده!

ته کولای شې، لامې شې.

ورور یې له خونې (کوتې) نه د باندي شو.

د يوې بنونکي مینان په يوه تولکي کي

هغه تیلفون ته په ھواب ورکولو اخته شوه او ويي ليد چي هماگه د
پخواني بنونھي بنونکي دي.

بنونکي سلام ورکر او بنونکي هغه نه و عليكم و ويل، بيا يي د تبديلى
په اړه له هغې نه معلومات و غونښل، هغې هم توله کيسه وکړه.

بنونکي هغې ته د ليدو او کاتو پیشنهاد وکر او ويي ويل:

ما او تا به له يو بل سره ګورو او کله نا کله به رستورانت ته د ډودۍ
څورولو له پاره ھو.

هغې و ويل:

نه!

اوسم زما له پاره ستونزمنه او ګرانه ده چي له تا سره وګرځم، ځکه
زما او ستا په اړیکو تول پوه شوي دي.

هغه و ويل:

ما او تا به خپل کار کوو.

د خلکو خبرو په سې مه ګرځه!

هغې و ويل:

زما او ستا په مينه د پخواني بنونھي تول بنونکي پوهېږي، او داسي
سوچ کوم چي زما مور هم خبره شوي ده.

بنه لاره داده چي زمونږ کورته رايباران ولپري.

هغه و ويل:

د یوی بنونکي مینان په یوه تولگي کي

اوسم ختي ده.

بیا څوکاله به سره وګرڅو او له ژوند نه، خوبني (ګټه، لذت) یوسو.

هغه و ويل:

داسي اريکي (روابط) په نورو لويديزو هيوادنو کي هم شته، الک او جلی څوکاله سره ګرځي، بنه وخت تبروي که زره بي شو بیا سره واده کوي او که نه، سره اريکي پربکوي بیا نو بل پیدا کوي.

بنونکي پوه شو چي د هغه هدف څو وړخي خوشحاله تپرول دي، هغه له اروپايي هيواده راغلى او تشن په نامه افغان دى، خپل وخت بنه تبروي، بیا خپل هيواد ته ځي.

بنونکي هغه ته و ويل:

نه!

نوره نه غواړم چي تر دي هم بد نامه شم.

بنه به داوي چي واده وکړو او یا اريکي سره پربکري کړو.

هغه و ويل:

په ټيلفون کي نه کېږي، راځه چي سبا په نوي بنار(شهر نو) کي سر وګورو او یو رستورانت کي د غرمي ډودۍ وڅورو.

هغه و ويل:

زه تر دولس بجو په بنونځي کي یم.

بنونکي و ويل:

د یوی بنونکي مینان په یوه تولگي کي

کومه ستونزه نه شته.

زه خپل موټر راویرم او ستا انتظار به بنونځي ته نبردي کوم.
بیا به یوځای رستورانت ته لار شو، او هله به خبری اتری وکړو.
هغې ومنله.

سهار شو بیا دولس بجي شوې.

بنونکي د خپل نوي مادل ګادی (موټر) سره بنونځي ته نبردي د سرک
غارې ته ولاړ و.

په دي وخت کي بنونکي له بنونځي نه و وته.
بنونکي هغه ولیده او بنونکي ته یې د موټر د خراغ اشاره ورکړه.
هغه پوه او موټر ته ورلاندي شوه.

بیا یې د موټر دروازه خلاصه او د مخي څوکۍ کي کیناسته، په دي
وخت کي ډېری بنونکو هغه ولیده.

هغه د بنونکي سره د نوي بنار د مخه پلان شوي رستورانت ته د
ننه او یوی خاصې خونې ته لارل.

د مینې کيسې پېل شوي او رنګارنګ (مختلف) خواړه کربنه (كتار
يا قطار) شول.

هغوي په خورو پېل کړ او ورو، ورو به بنونکي، بنونکي ته نبردي
کېده، هغه خپل لاس د بنونکي تر غارې چاپر او د هغې مخ یې بشکل
کړ.

د یوی بنونکي مینان په یوه تولکي کي

هغې د بنونکي لاس تیلواهه او لري يې کړ او خپله هم لبر لري شوه.

هغه دا کار خو څل (پلا) وکړ تر خو چې هغې په تنګ شوه او له
هغه يې وغوبېتل تر خو د خونې و وځي.

بنونکي تینګار کاوه تر خو خپل ځان مور کري، مګر هغې دروازه
خلاصه او په منډه د کوتۍ نه و وته.

تکسي موټر نه يې لاس ونیو، په هغه کي وخته او کورته لاره.

بنونکي به هغې ته زنگونه وهل او ویل يې:

گوره!

زه له تا سره مينه لرم.

بیا به واده وکړو.

کورنې به ولرو.

بیا به ماشومان ولرو.

هغې به ویل:

لمړی باید واده وکړو، بیا نوري خبری.

هغه پوهېده چې بنونکي هغه غولوي او هسي خپل وخت تېروي.

دېرى بنونکو، بنونکي د دواړو بنونځيو له هغه بهر نه راغلې
بنونکي سره لیدلې وه کوم چې روزګار يې بنه او بنکلې سور رنګ
موټر يې درلود.

د يوې بسونکي مینان په يوه تولګي کي

هغه بنکلې بسونکي چې الکان او بسونکي به پري مینان کېدل، په بد
نامى کي مشهوره شوه او هیچا نه غوبنتل چې له هغى سره واده
وکړي.

پنځه ويشت کاله تېر شول.

هغه اوس یو څلويښت کلنه ده.

د خپلې تېروتنې نه ديره پښېمانه ده.

تر او سه یې واده هم نه دی کړي او یوازی (واحده، مجرده) خپلې
دندي او ژوند ته دوام ور کوي.

پاى

د یوی بنونکي مینان په یوه تولگي کي

د چاپ شويو کتابونو لېست

۱. معماری افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلایی (برای اساتید انتیتوت های تختنیکی و ساختمانی افغانستان)
۴. رسم تختنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد اول
۵. رسم تختنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد دوم
۶. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معماری شهر کابل (بی بی مهر و)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندی اقلیم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاریه/ دنیای انجینری
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت (جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱))
۱۳. داستان حقیقی با مقیاس معماری
۱۴. فرار از کشور- با تصاویر مستند
۱۵. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی پخسه در افغانستان
۱۶. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترالیا
۱۷. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت (جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱))

د یوی بنونکي مینان په یوه تولگي کي

- منار جام – الهامي برای قطب منار .۱۹
- آموخته های ناب از طراحی تا ناظرت .۲۰
- جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱) .۲۱
- جام یا کلیان (کلان) .۲۲
- معماری گل و چوب (معماری شهر کنه کابل) جلد اول .۲۳
- معماری گل و چوب (معماری شهر کنه کابل) جلد دوم .۲۴
- معماری گل و چوب (معماری شهر کنه کابل) جلد سوم .۲۵
- چېر ته چې قانون نه شته (گډودی د افغانستان په معماری کي) .۲۶
- مډرنه جوما تونه، پخوا او نن، .۲۷
- هله جور کو (نى پخسە - مقاوم زلزله) .۲۸
- اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد) .۲۹
- اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب) .۳۰
- هنر و صنعت چوب در مرادخانی .۳۱
- هنر و پیشه حکاکی - زرگری در مرادخانی .۳۲
- هیچ (چهل داستان واقعی) .۳۳
- معماری اصیل شهر کابل .۳۴
- (تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی تخنیک کابل) .۳۵
- چهل - مجنون او ګلچین (پښتو ناول) .۳۶
- در جستجو (ناول به زبان دری) .۳۷
- تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری) .۳۸
- مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیر الله مخدوم (جلد اول)

د یوی بنونکي مینان په یوه تولگي کي

-
۳۹.	برف ها آب میشود
۴۰.	رسم و تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
۴۱.	آرزو و امید (ناول به زبان دری)
۴۲.	بودا بنکاری (پښتو ناول)
۴۳.	د اسلامي معماری پېل
۴۴.	نامنونی ژوي (پښتو ناول)
۴۵.	حیوانات شوخ (ناول به زبان دری)
۴۶.	مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد دوم)
۴۷.	د شپیلی مینه (مه ینه) په کچه ګری کي (پښتو ناول)
۴۸.	حشمت خان د کلا معماري
۴۹.	د افغان الک او آذری جلی مینه (پښتو ناول)
۵۰.	د وچو بنونه او پارکونو معماري
۵۱.	د یوی بنونکي مینان په یوه تولگي کي (پښتو ناول)

د یوی بنونکي مینان په یوه تولگي کي

د کار لاندي کتابونو لپست

۱. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیر الله مخدوم
(جلد سوم)
۲. په اسلامي نظام کي ودانيز پرمختګ
۳. دژرنډ گړي ماما مينه
۴. سرغندوي (ناب، مشهور) پوډري
۵. ليونى لپوه
۶. بي زده کري پوي
۷. شپنه ادي
۸. کوشنى سوداګره
۹. سپین کارغه
۱۰. سور تنوو
۱۱. خره بیزو
۱۲. بندې مرغه
۱۳. توده برستن
۱۴. د ژوند پای

د یوی بنونکي مینان په یوه تولگي کي

.....
د امکان او وخت په صورت کي

۱. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
۲. تاریخ معماری افغانستان
۳. حوالی های آسمان خراش
۴. ارتباط گذشه، حال و آینده در معماری
۵. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
۶. شیطان چراغ
۷. خاطره ها

The Teacher's Lovers In the Classroom

Written by:

Architect PHD

Hashmatullah Atmar

September / November - 2024

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library